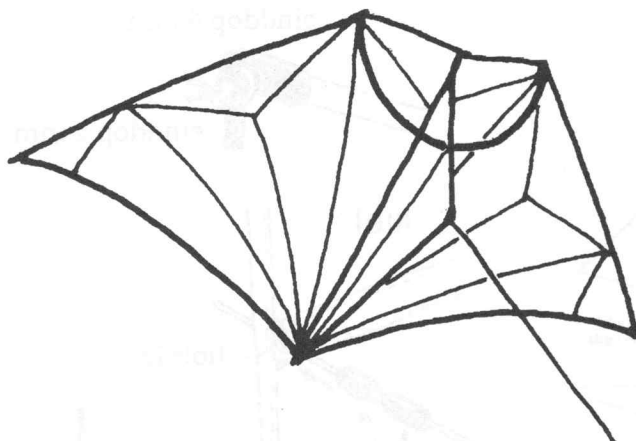

tip

Beknopte bouwbeschrijving.

Voor mijn uitvoering van de Penta heb ik Icarex gebruikt in plaats van spinnakernylon. De staander van RF-8 heb ik vervangen door RCF-6. Verder heb ik de oorspronkelijke beschrijving aangehouden. Het patroon dat ik in het zeil wilde maken zou heel onvoordelig uitkomen: ongeveer 1,5 m doek voor elk van de tien kleuren. Daarom zit er halverwege elke kleurbaan een extra naad. Op die manier had ik genoeg aan 7,5 m totaal. Door deze naad wordt het driedimensionale effect daarvan versterkt.

De bevestiging van de toegevoegde neusspinner moest net zo flexibel worden als de rest van de vlieger. Op de vleugelpunten was de constructie eenvoudig: een grote en een kleine einddop doorboren en met een lijntje aan elkaar knopen. Voor de middelste bevestiging heb ik gekozen voor een holniet door de kiel en twee busjes op de spanstaaf. De busjes, afgeknipte 2 mm einddopjes, passen precies door de holniet en die past weer precies tussen de busjes. De neerwaartse spanning houdt daarna de zaak op zijn plaats.

Maatschets.

Voor de volledigheid volgt hier de originele maatschets met beschrijving uit Vlieger 1992/4.

De Penta dankt zijn naam aan het vijfhoekige zeil. Een mast bewaart onder alle omstandigheden de V-stelling van de vleugels en daarmee de stabiliteit. Hij duikt niet, ondanks dicht bijeen gelegen zwaartepunt, drukpunt en toompunt, gemeten in de windrichting. Het is een verrukkelijke lichte-wind-vlieger. Al bij een zuchtje wil hij stijgen zolang je de lijn strak houdt. Valt de wind echt helemaal weg, dan zweeft hij aan een slappe lijn omlaag. Maten in de maatschets zonder zomen, naden of hoezen.

Het zeil bevat ruime doorlopende hoezen voor de vleugelstukken, die aan de neuskant open blijven en waarvan het stiksel ter hoogte van de spanner enige centimeters is onderbroken. De staander is met de veter-in-gleuf-methode aan het dek bevestigd, met enige korte nauwsluitende tunnelhoesjes om hem midden op het zeil te houden. De nylonkoord-veters zijn met versterkingsstukjes op het zeil gestikt. Ook de kielpunt is bij de lijnbevestiging versterkt. Onnodig te zeggen dat de symmetrie van het naaiwerk uiterst belangrijk is. Alle stokken, behalve de mast, zijn even lang, 1,5 m. De staander is van RF-8 buis en de spanner en vleugelstukken van RCF-6. De mast is van goedkoop ongewapend plastic buis. Alle verbindingen zijn van flexibele slang.

Gerard Bik, Den Haag

In sommige bouwbeschrijvingen staat vaak: wurm een stopnaald met een lijntje door een zoom of tunnel. Ik doe dat als volgt.

Lijm een dacronlijn aan een glasfiberstaf van 1,5 m, 1,5 mm dik. Duw eerst de fiberstaf door de tunnel en trek dan het lijntje verder. Moet je bijvoorbeeld bij een stuntvlieger twee lijntjes door twee achter elkaar volgende zomen halen, trek dan de staf eerst voldoende door zodat je de lijn maar eenmaal aan het glasfiber hoeft vast te maken. Als de tunnel groot genoeg is, dan plak ik de lijn vast met plakband (vouw de lijn eerst even dubbel tegen het lostrekken).

Als de zoom heel nauw is dan gaat het als volgt. Het lijntje wordt over een afstand van 1,5 à 2 cm op een 1,5 mm spijkertje geschoven (in de bankschroef spannen) en gelijktijdig verhitten met een aansteker. Maak daarbij een ronddraaiende beweging, zodat zich een verhard busje vormt. Dit busje met secondenlijm aan het fibertje lijmen.

Piet Engelshoven, Utrecht.